குனிந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? அச்சுதனே! நாங்களெல்லாரும் உன்னைப்பற்றி அர்ஜுனனுக்கு மரியாதைசெய்தோம். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் குலத்தைக் கெடுத்தவனுமாகிய அவன் அந்த மரியாதைக்குரியவனல்லன். தன்னைக் குலீனனாக நினைக்கிறபுருஷன் எவன், ஓரிடத்தில் அன்னத்தைப் புஜித்து அங்கேயே பாத்திரத்தை உடைப்பான்? முன்னமேசெய்த ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டாடிப் பின்னும் ஸம்பந்தத்தைவிரும்பியிருப்பவன் எவன்தான், தன் ஶ்ரேயஸை வேண்டினவனாயிருந்தால், இந்த ஸாஹஸத்தைச் செய்வான்? அவன் நம்மையெல்லாம் அவமதித்து உன்னையும் கவனியாமல் தனக்கு மிருத்யுவாகிய ஸுபத்ரையைப் பலாத்காரமாக இப்போது கொண்டுபோயிருக்கிறான். கோவிந்தா! கிருஷ்ணா! என் தலைமேல் காலை வைத்தான். காலால் மிதிப்பதைப் பாம்பு பொறுக்காததுபோல நான் இதைப் பொறுக்கவில்லை. இப்போது நானொருவனே இந்தப் பூமியில் கௌரவர்களே இல்லாமல் செய்வேன். இந்த அர்ஜுனன் செய்த அக்கிரமத்தை நான் பொறுக்கமுடியாது' என்றார். மேக முழக்கம் போலவும் துந்துபிவாத்தியம் போலவும் அவ்வாறு கர்ஜனைசெய்த பலராமரை அப்போது போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களுமாகிய அனைவரும் ஒத்துப் பேசினர்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுநாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஹரணாஹரண பர்வம்.

(கிருஷ்ணன் பலராமனுடைய கோபத்தைத் தணித்தபிறகு அர்ஜுனனை அழைத்துவர யாதவர்கள் சென்றதும், அர்ஜுனன் வெகுதூரம் போனதை விப்ருது சொல்லக்கேட்ட அவர்கள் திரும்பி வந்ததும், ஸுபத்ரையும் அர்ஜுனனும் காண்டவப் பிரஸ்தம் சேர்ந்ததும்.)

யாதவர்களெல்லாரும் தங்கள் பராக்கிரமத்துக்குத் தக்கபடி பலவாறு பேசினர். பிறகு, வாஸுதேவர், தர்மார்த்தங்கள் பொருந்திய ஒரு வசனத்தைச் சொல்லலுற்றார். 'யாதவர்களெல்லாரும் சேர்ந்து முன்னே நான் சொன்னதைக் கேளாமற்போனீர்கள். சென்றது சென்றதுதான்; ஒருபோதும் திரும்பிவராது. யுக்தியுக்தமாக நான் சொல்வதற்கு நீங்களெல்லாரும் சேர்ந்து செவிகொடுங்கள். அர்ஜுனன் இந்தக் குலத்திற்கு அவமானத்தைச் செய்தவனல்லன். அவனால் இப்போது விசேஷ கௌரவம்தான்

செய்யப்பட்டதென்பது நிச்சயம். அர்ஜுனன் யாதவராகிய உங்களைப் பொருளாசையுள்ளவர்களாக நினைப்பது ஒருபோதுமில்லை. [1] ஸ்வயம்வரத்தைச் சிலாக்கியமாக அர்ஜுனன் நினைத்திருக்கலாம். பசுவைப்போலக் கன்னிகையைத் தானஞ்செய்வதை எவனொப்புவான்? பூமியில் எந்த ஆண்பிள்ளை கன்யாவிக்ரயம் செய்வான்? மற்ற விவாகங்களில் இந்தத் தோஷங்களை அர்ஜுனன் நினைத்திருக்கலாமென்பது என் கருத்து. பராக்கிரமத்தினால் பலாத்காரமாகக் கொண்டுபோவது க்ஷத்திரியர்களுக்குச் சிறப்பு. ஆதலால், பாண்டவனான அர்ஜுனன் நமது கன்னிகையைப் பலாத்காரமாகக் கொண்டுபோனது தர்மந்தான். இது ஸரியான ஸம்பந்தமுந்தான். ஸுபத்ரையும் புகழ்பெற்றவள். அர்ஜுனனும் அப்படியே புகழ்பெற்றவன். ஆதலால், பலாத்காரமாகக் கொண்டுபோனான். மிகுந்த கீர்த்திமான்களாகிய பரத சந்தனுக்களின் வம்சத்திற்பிறந்தவனும் குந்திபோஜன் புத்திரியான குந்தியின் புதல்வனுமாகிய அர்ஜுனனை அடைவதற்கு எந்தப்பெண் விரும்பாள்? ஐயா! பகனென்னும் தேவதையின் நேத்திரத்தைப் பறித்தவரும் முக்கண்ணருமான சிவபிரானைத் தவிரத் தன் பலத்தினால் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை வெல்லக்கூடியவன், இந்திரனும் ருத்திரர்களுமாகிய தேவதைகளோடுகூடிய உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் யாருமிருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. அவன் செல்லுகிற ரதமும் அப்படிப்பட்ட குதிரைகளும் அந்த ஆயுதங்களும் அம்புகள் வற்றாத தூணிகளும் என்னுடையவை என்பதும் அதிகவிசேஷம். அர்ஜுனனும் சீக்கிரமாக அஸ்த்ரங்களை விடத்தக்க யுத்தவீரன். யார் அவனோடு ஒப்பாக நிற்பார்கள்? நீங்கள் சந்தோஷமடைந்து சிறந்த நல்வார்த்தையுடன் அவனிடம்சென்று அவனைத் திருப்பி அழையுங்கள். இஃது எனது முடிவான ஆலோசனை. அர்ஜுனன் பலத்தினால் உங்களை ஜயித்துத் தன் ஊருக்குச் செல்வானாயின், உங்கள் கீர்த்தி உடனே அழிந்துபோம். ஸமாதானஞ் செய்துகொள்வதில் தோல்வியில்லை. என் அத்தை மகன், எதிரிகளுடன் சேர்க்கத்தகான்' என்றனர். ஜனமேஜயராஜரே! அந்த யாதவர்கள் கிருஷ்ணன் சொல்லைக்கேட்டுப் பேரிகைகளையடித்துக்கொண்டு அவ்வாறே செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

அப்போது, அந்தப் பெரும் பேரிகைகளின் முழக்கத்தைக்கேட்டு, குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன், பரபரப்புடன் ஸுபத்ரையைப் பார்த்து, 'யாதவர்களெல்லாரும் உனக்காக யுத்தஞ்செய்ய எண்

---

[1] தானே கன்னிகையை அழைத்துவரித்தல்; கன்னிகை ஸ்வயம்வரம் செய்வதுபோலவே புருஷனுஞ் செய்யலாமென்பது கருத்து.

ணங்கொண்டு மதுபானத்தாற் கடைக்கண் சிவந்தவர்களாகச் சினேகி தர்களோடும் உறவினரோடும் வருகின்றனர். மதுபானத்தினுல் மதித்து அறிவுகெட்டுக் குடிமயக்கமுள்ளவர்களும் மூடர்களும் அசுத்தர்களும் அதமர்களுமான இந்தக் குடியர்களை உயர்ந்தபாணங் களினுல் குடித்ததைக் கக்கும்படி செய்வேன். அல்லது, குடிவெறி கொண்ட அவர்களை நமனிடம் அனுப்புவேன்' என்று தன் அன் புள்ள ஸுபத்ரைக்குச் சொல்லி, மிகுந்த பலமுள்ள அவன் திரும்பினுன்.

அவன் திரும்புவதைப்பார்த்ததும், ஸுபத்ரை அஞ்சினுள். அப்போது, 'இவ்வாறு சொல்லாதே அர்ஜுன!' என்று அவன் கால்களில் விழுந்து, 'பிரபுவே! 'யாதவர்களை அழிப்பதற்காகக் கலியே ஸுபத்ரையாகப் பிறந்திருக்கிறது' என்று சொல்லி இந்தப் பட்டணத்து ஜனங்கள் என்னைத்தூஷித்து எனக்குத் துயரத்தை விருத்திசெய்வர். அதனுல், வதம் செய்வதை நான் அங்கிகரிக்க வில்லை. உன் அனுக்ரஹத்தினுல் நான் உலக நிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டவளாகக் கடவேன்' என்று சொன்னுள். தவருத பராக் கிரமமுள்ள அர்ஜுனன், அன்புள்ளஸுபத்ரை இவ்வாறு சொல் லக்கேட்டு (தன் பட்டணம்) போவதற்கே எண்ணங்கொண்டான். அப்போது, அவன் தன் காதலியைப் புன்சிரிப்புடன் அழைத் துத் தழுவியெடுத்து மறுபடியும் 'செல் செல்' என்று சொன் னுன். அதன்பிறகு, ஸுபத்திரை கையினுல் கடிவாளங்களை உடனே பிடித்து வேகமுள்ள குதிரைகளை முன்னிலும் வேகப் படுத்தி ஓட்டினுள். யாதவர்கள் அர்ஜுனனைத் திருப்பியழைப்ப தற்காக வேகமுள்ள உயர்ந்த குதிரைகளிலேறி ராஜமார்க்கத்தை அனுசரித்தனர். மாளிகைகளின் தூண்களிலும் மேடைகளிலும் ஏறி, அர்ஜுனனுடைய பாணங்களையும் பராக்கிரமங்களையும் கண்டு, கிருஷ்ணன் சொன்னவார்த்தை நிஜமென்று நினைத்து, யாதவர் கள் மிக்க ஆச்சர்யமடைந்தனர். அர்ஜுனன் செய்ததைக்கேட் டுத் தொடர்ந்துசெல்ல ஆரம்பித்த யாதவவீரர்கள், ரைவதகமலை யைத் தாண்டி அவன் வெகுதூரம் சென்றதாக விப்ருது சொல்லக் கேட்டுத் திரும்பினர். சிறந்த புஜபராக்கிரமத்தையுடைய அர் ஜுனன் பட்டணத்தைச் சார்ந்த தோட்டங்களையும் விசாலமான கிரிவ்ராஜம் என்கிற ஊரையும் மலைச்சரிவுகளையும் உஜ்ஜயினியையும் காடுகளையும் தோட்டங்களையும் புண்ணியமான ஆனர்த்ததேசத்தி லுள்ள வாவிகளையும் தாமரைக்குளங்களையும் தாண்டி, தேனுமதி தீர்த்தத்தையடைந்து, அஶ்வரோதம் என்ற தடாகத்தையும் அங் கிருந்து ப்ரேக்ஷாவர்த்தமென்னும் மலையையும் சிகரங்களோடு

கூடிய அம்புதமென்னும் உயர்ந்த மலையையும் அடைந்து, பிறகு, கரவதிநதியைத் தாண்டி, ஸால்வதேசத்தையும் நிஷததேசத்தையும் கடந்து, தேவாபிருது என்னும் நகரத்தைக் கவனத்தோடு சுற்றிப்பார்த்து, அதைத்தாண்டித் தேவாரண்யமென்னும் இடத்தைப் பார்த்தான். தேவாரண்யத்திலுள்ள மஹரிஷிகள் அங்குவந்த அர்ஜுனனுக்கு மரியாதை செய்தனர். அந்த அர்ஜுனன் ஸுபத்ரையைச் சாரதியாக வைத்துக்கொண்டே காடுகளையும் நதிகளையும் மலைகளையும் மலையருவிகளையும் தாண்டிக் கௌரவதேசத்தை அடைந்து கவலையற்றவனானான். சிறந்த கைகளையுடைய அர்ஜுனன் வெகுதூரம்வரையில் தோட்டங்களுள்ளதும் நாற்புறத்தும் ஜலம் சூழ்ந்ததும் தன் ஸஹோதரர்கள் வஸிக்கும் இடமும் ஸிம்மத்தின் குகைபோன்றதுமான [1] விருஜினமென்னும் நகரத்தை ஸுபத்ரையுடன் ஸந்தோஷமாகத் தூரத்திலேயே கண்டான்.

இருநூற்றுநாற்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

ஹரணஹரண பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இடைச்சிவேஷத்தோடு திரௌபதியினிடம் போதும்படி அர்ஜுனன் சொல்ல, அப்படியே வந்து நமஸ்காரஞ்செய்த ஸுபத்ரைக்குக் குந்தியும் திரௌபதியும் ஆசீர்வாதம் செய்ததும், அர்ஜுனன் தன் ஸஹோதரர்களுக்குத் தீர்த்தயாத்திரைச் சமாசாரத்தைச் சொன்னதும்.)

அந்தப் பட்டணத்துக்கு ஒரு குரோசதூரத்தில் பார்த்தனுடைய அழகான கொட்டில் இருந்தது. அர்ஜுனன் யாதவ கன்னிகையான ஸுபத்ரையுடன்கூட அங்கேயே இறங்கினான். அப்போது அவன், ஸுபத்ரையைக் கௌரவித்து, 'நீ இடைச்சி வேஷத்துடன் விருஜினபுரிக்குச் செல். கிருஷ்ணை நினைத்ததைச் சொல்லுகிறவள். என் சொல்லை நீ அங்கீகரிக்கவேண்டும். என்னுடன்கூட வந்தால் உன்னைப்பார்த்ததும் கடுஞ்சொற் சொல்வள்; மாறுவேஷத்தோடுபோகிற உன்னைப்பார்த்தால் இன்சொற்சொல்வள். அவள் முதலில் எதைச் சொல்லுகிறாளோ அதற்கு மாறுவிராது. ஆதலால், கௌரவத்தையும் கர்வத்தையும் விலக்கி, நீ மட்டும் செல்' என்று சொன்னான். அவனுடைய அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு, ஸுபத்ரை, 'பார்த்தா! நீ சொல்லுகிறதை அப்படியே செய்கிறேன்' என்று மறுமொழி சொன்னாள். அந்த

---

1 இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு மற்றொரு பெயர்.

அர்ஜுனன், ஸுபத்ரை சொன்னதைக்கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் சீக்கிரமாக இடையர்களை வரவழைத்துக் கட்டளையிட்டான். 'சிறுவயதுள்ள இடைப்பெண்கள் எத்தனை பெயர் இருக்கின்றனரோ அத்தனை பெயரும், புகழ்பெற்ற திரௌபதியைப் பார்ப்பதற்கு இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்குப் போகிற ஸுபத்ரையுடன் கூடச்சேர்ந்து வரவேண்டும்' என்றான். அதைக்கேட்டவுடன், கோபாலர்கள் கோபஸ்திரீகளை அழைத்துவந்தனர். பிறகு, அந்தக்கோபஸ்திரீகளினால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டு இடைச்சிவேஷந் தரித்துச் சிவப்புப் பட்டுடுத்துக்கொண்டிருந்த ஸுபத்ரையை அர்ஜுனன் துரிதமாகப் பயணப்படுத்தினான். அந்தப் புகழ்பெற்ற ஸுபத்ரை அந்த வேஷத்தினாலும் மிக அழகாகவே இடைச்சிகளின் நடுவிலிருந்துகொண்டு விருஜினமென்னும் பட்டணத்திற்குச் சென்றாள். துரிதமாகக் காண்டவப்பிரஸ்தம் சென்று கிருகத்திற் பிரவேசித்தாள்.

வீரபத்னியும் அகன்றும் சிவந்துமிருக்கிற கண்களையுடையவளும் பெண்ணரசியுமான ஸுபத்ரை, அந்தச் சிறந்த கிருகத்தைச் சேர்ந்து, தன் அத்தையான குந்தியை நமஸ்கரித்தாள். குந்தியானவள், எல்லா அங்கங்களும் அழகான அந்த ஒப்பற்ற ஸுபத்ரையை மிகுந்த அன்புடன் உச்சியில் மோந்து அவளுக்கு ஆசீர்வாதஞ் செய்தாள். பூர்ணசந்திரனுக்கொப்பான முகமுள்ள ஸுபத்ரை, அதன் பிறகு, விரைந்து திரௌபதியினிடம் போய் நமஸ்காரஞ்செய்து, 'நான் உனக்கடிமை' என்றுசொன்னாள். அப்போது, கிருஷ்ணை, கிருஷ்ண ஸஹோதரியான ஸுபத்ரையை எதிர்கொண்டழைத்து அன்புடன் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, 'உனது கணவன் எதிரியில்லாமலிருக்கக்கடவன்; ஸுபத்ரையே! நீ வீரனான புத்திரனைப் பெறுவாயாக; அவ்வாறே, கணவனது அன்புக்குரியவளாயிருக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னாள்; பராக்ரமத்தினால் உண்டாகத்தக்க அனேகம் உயர்ந்த ஆசீர்வாதங்களைச் சொன்னாள். ஸுபத்ரையும், அப்படியே சந்தோஷமடைந்து, 'அப்படியே ஆகவேண்டும்' என்று திரௌபதியிடம் சொன்னாள். அதன்பிறகு, குந்தி, அழகான முகமுள்ள ஸுபத்ரையைக் கட்டிக்கொண்டு மடியில் உட்காரவைத்து வஸுதேவரைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தாள். பிறகு, உடனே விருஜினபுரத்திற்கு வந்துசேர்ந்த யாதவ வீரர்களுடைய ஸந்தோஷத்தோடு சேர்ந்த கலகல சப்தம் உண்டாயிற்று. தேவகுமாரர்களைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அந்த யாதவர்கள் பொன்மயமான கொடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு தேவர்கள் இந்திரனைத் தொடர்வதுபோல் அர்ஜுனனைப் பின்தொடர்ந்தனர். எருதுக

ளும் ஒட்டகங்களும் உயர்ந்த குதிரைகளும் கட்டின யாதவர்களு டைய சிறந்த தேர்களை ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சேர்ந்து பார்த்தனர். அந்தச் சிறந்த நகரத்திலுள்ள சிறு பிராயமுள்ள ஆண்பிள்ளைகள் தேசம்விட்டுப் போய்வந்த அர்ஜுனனைக்கண்டு, தங்கள் பந்துவைக் கண்டதுபோல மகிழ்ந்து சொன்ன வசனங் களை அவன் எல்லாவிடங்களிலும் கேட்டான். அந்தப் புருஷ ஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் அனேக யாதவர்களால் சூழப்பட்டுப் பட்டணத்து ஜனங்களால் எதிர்கொண்டழைக்கப் பெற்று அதிக சந்தோஷத்துடன் பட்டணத்துக்குள் பிரவேசித்து அந்தப்புரத் தின் வாயிலையடைந்து தேரிலிருந்து இறங்கித் தௌம்யரிடமும் தாயாரிடமும் சென்று நமஸ்காரஞ் செய்தான். தர்மபுத்திரர் பீமன் இவர்களுடைய பாதங்களில் வணங்கியும் நகுல ஸஹதேவர் களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டுச் சந்தோஷத்துடன் அவர்களைத் தழு விக்கொண்டும் ஸுகமாக இருந்தான். ஸஹோதரர்களுடன் சேர் ந்து, பிராம்மணர்கள் முதலிய பட்டணத்து ஜனங்கள் தேசத்து ஜனங்களெல்லாரையும் அவர் அவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்தான். ஜனமேஜயரே! அங்கங்கே தான் போன தீர்த்தங் களையும் க்ஷேத்திரங்களையும் அங்கங்கே தான் செம்மையாகச் செய்த காரியங்களெல்லாவற்றையும் தர்மராஜருக்கும் மற்றச் சகோதரர்களுக்கும் சொன்னான். மிகப்பிராஜ்ஞரும் தர்மந்தவறு தவருமாகிய யுதிஷ்டிரர் கேட்டு ஸஹோதரர்கள் முன்னிலை யிலேயே அர்ஜுனனைக் கொண்டாடினர். பூஜிப்பதற்குரிய புகழ் பெற்ற தர்மராஜரினால் தக்கபடி கௌரவிக்கப்பட்ட அர்ஜு னன் அவரனுமதிபெற்றுச் சந்தோஷமாக உட்கார்ந்தான். தாழ் வில்லாதவளும் சிறந்த கௌரவத்திற்குரியவளும் ஸந்தோஷத்தை விருத்திசெய்கிறவளும் கிருஷ்ணனுக்குத் தங்கையுமான ஸுபத் ரையைப் பாண்டவர்கள், லக்ஷ்மியே நேரே வந்திருப்பதாக நினைத் தனர். ஸுபத்ரை அவளுடைய ஒழுக்கத்தினால் பெரியோர்களுக் கும் மாமன்மார்களுக்கும் மைத்துனர்களுக்கும் மிகவும் பிரியமாக இருந்தாள். பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்கள் மனத்தில் ஸந்தோஷமடைந்தனர். குந்தியும் கிருஷ்ணையும் எப் போதும் அவளுடன் மிகுந்த அன்புடனிருந்தனர்.

இருநூற்றுநாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.
ஹரணஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணன் யாதவர்களோடு காண்டவப்பிரஸ்தத்திற்குவந்து சுபத்ரைக்குச் சிறப்புக்களைச் சேர்ப்பித்ததும், எல்லா யாதவரும் திரும்பிப் போனபிறகு அவர் காண்டவப் பிரஸ்தத்தில் அர்ஜுனனோடு வசித்ததும், அபிமன்யு ஜனனமும், திரௌபதிக்கு ஐவரிடத்திலும் ஐந்து புத்திரர்கள் பிறந்ததும்.)

பிறகு, யாதவர்களுடைய சிறந்த உத்ஸவம் முடிந்தபின், சங்க சக்கர கதாதரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனால் ஸுபத்ரை கொண்டுபோகப்பட்டதைக் கேட்டனர். அந்தப் பட்டணத்து ஜனங்களுக்கு முன்னமே சந்தேகம் உண்டாயிருந்தது. தாம் தெரிந்துகொண்டே கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை வீட்டில் வஸிக்கச் செய்தாரென்பது ஜனங்களுக்கு இப்போதுதான் தெரிந்தது. 'விப்ருதுவுக்கு முன்னமே தெரியும். கருடத்வஜரான கிருஷ்ணன் தகுந்த ராஜச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்கு நீண்ட கண்களையுடையவளான தம் ஸஹோதரியைக் கொடுக்க இஷ்டப்பட்டுத் தைரியப்படுத்தி அநுமதி கொடுத்ததினாலேதான் அர்ஜுனன் சுபத்திரையுடன் சேர்ந்தான். பாண்டவச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனைக் கௌரவித்தும் அனுப்பினர். சுபத்திரையுடன்கூட அர்ஜுனன் விருஜினபுரத்திற் சேர்ப்பிக்கவும்பட்டான்' என்று பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும் பேசிக்கொண்டனர். பாண்டவச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தனது சிறந்த பட்டணமாகிய இந்திரப் பிரஸ்தத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்ததைக்கேட்டுக் கிருஷ்ணன் காண்டவப்பிரஸ்தமென்னும் பெயரையுடைய அவ்விடத்துக்குப் போவதற்காக ஆலோசனை செய்தார். கிருஷ்ணன், ராஜாவாகிய உக்கிரஸேனனையும் ஆஹுகனையும் விப்ருதுவையும் அக்ரூரரையும் பலராமரையும் விதூரதனையும் முதலில் மரியாதைசெய்து அழைத்து முதலிலேயே விஷயந்தெரிவிக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடன்கூட ஆலோசனை செய்தார். பெரியமனமுள்ள அவர், யாதவர்களுக்கரசரான பலராமரோடு ஆலோசனைசெய்து அவரால் அன்புடன் அநுமதிகொடுக்கப் பெற்றார்; ஸந்தோஷமடைந்த பலராமர் ஆலோசித்து அநுமதி கொடுத்தபிறகு, சேனையை ஸன்னாகம் செய்தார். அதன் பிறகு, வாகனங்களிலேறின புகழ்பெற்ற யாதவவீரர்களின் ஸந்தோஷ கர்ஜனமானது உடனே உண்டாயிற்று. யாதவர்கள் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் நல்ல குதிரைகளையும் தேர்க்குதிரைகளையும் தேர்களையும் யானைகளையும் ஸித்தப்படுத்திக்கொண்டிருந்தனர். கிருஷ்ணன்

வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான விருஷ்ணி அந்தகர்களுடைய மந்திரிகளோடும் ஸகோதரர்களோடும்கூட அனேகம் படைவீரர்களாற் சூழப்பெற்றுப் பெரிய ஸேனையினால் நாற்புறமும் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தார். அந்தச் ஸேனையில், பெருமை பொருந்தினவரும் மிகுந்த புகழ்பெற்றவரும் யாதவவீரர்களின் ஸேனாபதியும் சத்ருக்களை அடக்குகிறவருமாகிய.[1] தானபதியென்னப்பட்ட அக்ரூரரும் மிகுந்த பராக்கிரமசாலியான அனாதிருஷ்டியும் பெரும் புகழ்பெற்றவரும் பிருஹஸ்பதிக்கு நேரே சிஷ்யரும் சிறந்த புத்தியுள்ளவரும் உயர்ந்த மனமுள்ளவருமாகிய உத்தவரும் ஸத்தியகனும் ஸாத்யகியும் யாதவனாகிய கிருதவர்மாவும் பிரத்யும்னனும் சாம்பனும் நிசங்குவும் சங்குவும் பராக்கிரமசாலியான சாருதேஷ்ணனும் ஜில்லியும் விப்ருதுவும் சிறந்த கைகளையுடைய சாரணனும் வித்வான்களிற் சிறந்த கதனுமாகிய இவர்களும் இன்னும் அனேக விருஷ்ணிகளும் போஜர்களும் அந்தகர்களும், பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் சிறப்பை மிகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு காண்டவப்பிரஸ்தத்துக்கு வந்தனர். பிருது முதலிய யாதவ ஸ்ரேஷ்டர்கள் பெரிய காணிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு சிம்ம நாதத்தோடு சுபத்திரையைப் பார்க்கப் புறப்பட்டனர். அந்த யாதவர்கள் கிருஷ்ணனுடன்கூடச் சிறிதுகாலத்தில் பாண்டவர்களுடைய பட்டணத்தைச் சேர்ந்து மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தனர்.

பிறகு, ராஜாவான யுதிஷ்டிரர், கிருஷ்ணன்வந்ததைக் கேட்டு, அப்போது கிருஷ்ணனை அழைத்துவருதற்காக நகுல ஸஹதேவர்களை அனுப்பினர். மிகுந்த ஐஸ்வர்யத்தோடு வந்த யாதவக் கூட்டம் நகுல ஸஹதேவர்களால் அழைக்கப்பட்டுத் துவஜங்கள் கட்டிய கொடிமரங்களால் சோபிக்கின்ற காண்டவப்பிரஸ்த நகரத்திற் பிரவேசித்தது. குப்பைகளைப் போக்கியும் ஜலம் தெளித்தும் புஷ்பங்கள் இறைத்தும் விளங்குகின்ற மார்க்கத்தோடு கூடியதும், இனிய மணமுள்ள குளிர்ச்சியான சந்தனக்குழம்புகளினால் நிரப்பப்பட்டதும், ஒவ்வோரிடத்திலும் நல்லவாசனையுள்ள அகில் எரிக்கப்பட்டதும், ஸந்தோஷமும் செல்வமுமுள்ள ஜனங்கள் நிரம்பினதும், வணிகர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய நகரத்தைச் சிறந்த கைகளையுடைய கிருஷ்ணன் பலராமரோடு அடைந்தார். விருஷ்ணிகளோடும் அந்தகர்களோடும் போஜர்களோடுங் கூடிய புருஷோத்தமராகிய கிருஷ்ணபகவான், ஆயிரக்கணக்கான பட்டணத்து ஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்று இந்திரனுடைய கிருஹத்துக்கொப்பான தர்மராஜரின்

---

1 தானாதிகாரி.

அரண்மனையில் பிரவேசித்தார். யுதிஷ்டிரர், பலராமருடன் முறைப்படி சேர்ந்தார்; கிருஷ்ணனை உச்சியில்மோந்து கைகளினால் அணைத்தார். கிருஷ்ணன் அன்புடன் தலைவணங்கி அவருக்கு மரியாதை செய்து புருஷஸ்ரேஷ்டனாகிய பீமஸேனனையும் கிரமப்படி கௌரவித்தார். குந்தியின்புத்திரரான யுதிஷ்டிரர் அந்த யாதவஸ்ரேஷ்டர்களையும் அந்தகஸ்ரேஷ்டர்களையும் வந்தவுடன் சாஸ்திரப்படியும் கிரமப்படியும் மரியாதைகளைச் செய்து அழைத்தார்; சிலரைப் பெரியோரைப் போலவும் சிலரைச் சிநேகிதரைப் போலவும் கௌரவித்தார்; சிலரிடம் பிரேமையுடன் பேசினார்; சிலரால் தாம் நமஸ்கரிக்கப்பட்டார். பிறகு, குந்தியும் பாண்டவர்களும் திரௌபதியுடன் சந்தோஷத்தோடு கிருஷ்ணனையடைந்து ஐம்புலன்களும் ஆனந்தமுற்றவர்களானார்கள். ராமகிருஷ்ணர்கள் சந்தோஷமாயிருப்பதைக் கண்டு, குந்தி, யுதிஷ்டிரருக்குப் பந்துக்களிருப்பதாக நினைத்தாள். அதன்பிறகு, அறியமுடியாத மகிமையுள்ள பலராமரும் அக்ரூரரும் சந்தோஷமாக எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்திய ஸுபத்ரைக்குச் சிறப்புக்காகத் திரவியக்குவியலைக் கொடுத்தனர். ஆயிரக்கணக்காகப் பவழங்களையும் முக்தாஹாரங்களையும் மற்ற ஆபரணங்களையும் ரத்னகம்பளங்களையும் மெத்தைகளையும் புலித்தோல் மேலேபோர்க்கப்பட்ட ஆஸனங்களையும் கொடுத்தனர். யுதிஷ்டிரருடைய வீடு அனேகவிதங்களான இரத்தினக் குவியல்களாலும் படுக்கைகளாலும் ஆஸனங்களாலும் வாகனங்களாலும் ஜ்வலிப்பதுபோல விளங்கிற்று. பிறகு, நல்ல லக்ஷணங்கள் பொருந்திய ஸுபத்திரைக்கு, சிறுவர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கத்தக்க சிறந்த கல்யாண உத்ஸவம் ஏழு ராத்திரிகள் நடந்தது. கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களுக்குச் சம்பந்தி மரியாதைக்காக உயர்ந்த ஸம்பத்தைக் கொடுத்தார். சிறந்த புகழ்பெற்ற கிருஷ்ணன் ஸுபத்ரையின் உறவினர் கொடுக்கவேண்டிய பெண்சிறப்பைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்தார். பொன்மயமான சதங்கைகளின் வரிசைகள் தொங்குகின்ற நாலு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவையும் சமர்த்தர்களான சாரதிகளுள்ளவையுமான ரதங்களில் ஆயிரத்தையும், மதுராதேசத்திலுண்டானவையும் பார்க்க அழகானவையுமான கறவைப் பசுக்கள் பதினாயிரத்தையும், சந்திரகிரணங்களைப்போல வெண்ணிறமுள்ளவையும் பொன் அலங்காரமுள்ளவையுமான பெண்குதிரைகளில் ஆயிரத்தையும், ஸ்ரீமானான் கிருஷ்ணபகவான் அன்புடன் கொடுத்தார். அவ்வாறே, காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ளவையும் பழக்கப்பட்டவையுமான கோவேறு கழுதைகளின் மைந்நிறமான மயிருள்ளவை ஐந்நூற்

றையும், வெளுத்தவை ஐந்நூற்றையும் கொடுத்தார். ஸ்நானத்திலும் பானத்திலும் உத்ஸவகாலத்திலும் உபயோகப்படுகிறவர்களும், சிறந்த அலங்காரங்களுள்ளவர்களும், சிறந்த ஒளியுள்ளவர்களும், பொன்மயமான அநேக ஆபரணங்களைக் கண்டங்களில் தரித்தவர்களும், தேகத்தில் ரோமங்களில்லாதவர்களும், நன்றாக அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டவர்களும், வேலைகளில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களுமாகிய பொன்னிறமான இளமைப்பருவத்துப் பெண்கள் ஆயிரவரையும் தாமரைக்கண்ணர் அளித்தார். பாஹ்லீக தேசத்திலுண்டான ஏறத்தக்க குதிரைகளில் லக்ஷத்தையும் சிறந்த கன்னியாதனமாக ஜனார்த்தனர் கொடுத்தார். நாணய உருவமுள்ளவையும் கட்டிகளுமாயுள்ள நெருப்புக்கொப்பான உயர்ந்த பொன்னைப் பத்து மனிதர் சுமக்கக்கூடிய அளவு யாதவராகிய ஜனார்த்தனர் கொடுத்தார். பராக்கிரமத்திற் பிரியமுள்ளவரும் கலப்பையை ஆயுதமாக உடையவருமாகிய பலராமர், மதக்கண் திறந்து [1] மும்மதமும் பெருகுகின்றவையும் மலைச்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவையும் யுத்தங்களிற் பின்வாங்காதவையும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் மணிகள் உரக்கச் சப்திக்கின்றவையும் பொன்மாலைகள் அணிந்தவையும் பாகர்களோடு கூடியவையுமான அழகான யானைகள் ஆயிரத்தை விவாககாலத்தில் சம்பந்தத்தைக் கௌரவித்து அன்புடன் அர்ஜுனனுக்குக்கொடுத்தார். வெண்மையான வஸ்திரங்களையும் சால்வைகளையுமே நுரைகளாகவும் மஹாகஜங்களையே பெரிய முதலைகளாகவும் ஜயக்கொடிகளையே பாசிக்கொடிகளாகவும் கொண்ட மிகுதியான தனரத்னக்குவியலென்னும் அந்தப் பெரும்புனல், முன்னமே நிரம்பியிருந்த பாண்டவர்களென்னும் கடலில் நிரம்ப வேகமாகப் பிரவேசித்து, அவர்களின் பகைவர்களுக்கு வ்யஸனத்தை உண்டுபண்ணிற்று. தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர், அவற்றையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு மஹாரதர்களான அந்த விருஷ்ணிகளையும் அந்தகர்களையும் சிறப்பித்தார். மஹாத்மாக்களும் உத்தமர்களுமாகிய அந்தக் கௌரவர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் சேர்ந்து புண்ணியம்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலிருப்பதுபோல மகிழ்ந்திருந்தனர். கௌரவர்களும் விருஷ்ணிகளும் அவரவர் சேர்க்கைக்குத் தக்கபடியும் ஸந்தோஷத்துக்குத் தக்கபடியும் பெரியசப்தங்களோடும் அதிக கரகோஷத்தோடும் ஆங்காங்கு விளையாடினர். அந்தச் சிறந்த வீரர்கள் இவ்வாறு அநேக தினங்கள் விளையாடிக் கௌரவர்களினால் மரியாதைசெய்யப்பெற்றுத் திரும்பவும் துவார

1 கண் தாடை துதிக்கை ஆகிய மூன்று இடங்களிலுமுள்ள மதம்.

கையை நோக்கிச் சென்றனர். மஹாரதர்களான விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும், கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்ந்த ரத்னங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பலராமரை முன்னிட்டுச் சென்றனர். மஹாபலசாலியான பலராமர், சகோதரியான ஸுபத்ரைக்கு மரியாதைசெய்து அவளைத் தழுவிக்கொண்டு, திரௌபதியினிடம், 'இவள் உன் அடைக்கலம்' என்று சொல்லி ஒப்பித்துவிட்டு, அத்தையான குந்தியின் பாதங்களில் வந்தனஞ்செய்து புறப்பட்டார். அந்தக்காலத்தில் குந்தியும் பிரீதியுடன் அவரைக் கௌரவித்தாள். அந்த யாதவ வீரராகிய பலராமர் பாண்டவர்களாலும் நகரத்தாராலும் நிரம்பப் பூஜிக்கப்பெற்று யாதவர்களுடன்சேர்ந்து துவாரகைக்குச் சென்றார்.

ஜனமேஜயரே! மஹாபலசாலியான கிருஷ்ணன் மாத்திரம் மஹாத்மாவான அர்ஜுனனுடன்கூட முப்பத்துநான்குநாள் அந்த அழகான இந்திரப்பிரஸ்த நகரத்திலேயே உல்லாஸமாக இருந்தார். பெருங்கீர்த்தியுள்ள கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனுடன் கூட வேட்டையாடி மான்களையும் பன்றிகளையும் அடித்துக்கொண்டு யமுனைக்கரையில் ஸஞ்சரித்தார். பிறகு, கிருஷ்ணனுடைய இனிய சகோதரியான ஸுபத்ரை, இந்திராணி ஜயந்தனைப்பெற்றது போலப் புகழ்பெற்ற புத்திரனைப் பெற்றாள். நீண்டகைகளும் அகன்ற மார்பும் விருஷபம்போன்ற கண்களுமுடையவனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் வீரனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமாகிய அபிமன்யுவை ஸுபத்ரை பெற்றாள். அபி—பயமற்றவன்; மன்யு—கோபமுள்ளவன் என்கிற காரணத்தினால் எதிரிகளையழிப்பவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமாகிய அந்த அர்ஜுனபுத்திரனுக்கு அபிமன்யு என்று பெயரிட்டனர். யஜ்ஞத்திற்கடைகிற அரணிக்கட்டையிலிருந்து அக்னி உண்டாவதுபோல அதிரதனான அந்தப் புத்திரன் ஸுபத்ரையிடம் தனஞ்சயனால் உண்டானான். ஜனமேஜயரே! சக்தியுள்ளவரும் குந்திபுத்ரருமான யுதிஷ்டிரர், அவன் பிறந்தபோது பிராம்மணர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும் பொன்னாணயங்களையும் கொடுத்தார். அவன் குழந்தையாயிருந்ததுமுதல் கிருஷ்ணனுக்கும் தகப்பன்மார்களனைவருக்கும், பிரஜைகளுக்குச் சந்திரனிருப்பதுபோலப் பிரியமாக இருந்தான். அவனுக்கு ஜாதகர்மமுதலிய சுபகாரியங்களையெல்லாம் கிருஷ்ணனேசெய்தார். அந்தப்பாலன் வளர்பிறைமதியைப்போல வளர்ந்தான். சத்துருக்களை அடக்குகிறவனும் வேதங்களை அறிந்தவனுமாகிய அபிமன்யு, [1] நான்கு பாதங்களுள்ள

1 நான்குபாதமாவன:—1. ஸூத்ரம்—சாஸ்திரோபதேசம். 2. சிக்ஷை-பழக்கம். 3. ப்ரயோகம்—ஸமயத்துக்குத்தக்கபடி உபயோகிப்பது. 4. ரஹஸ்யம்—காரணகாரியஸம்பந்தத்தை அறிவது. இவற்றை வேறுவகையாகவும் கூறுவார். இதன் 520-ஆவது பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

தும்[1] பத்துவகையுள்ளதுமான தனுர்வேதத்தையும் தேவலோகத்திலும் மானிட லோகத்திலுமுள்ள எல்லா வித்தையையும் அர்ஜுனனிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டான். மஹாபலசாலியான அர்ஜுனன், அஸ்த்ரவித்தைகளிலும் அங்கங்களினமைப்பிலும் எல்லாவிதமான செய்கைகளிலும் விசேஷங்களை அவனுக்குக் கற்பித்தான்; சாஸ்திரஜ்ஞானத்திலும் கைப்பழக்கத்திலும் அவனைத் தனக்கொப்பாகச்செய்தான். தனஞ்சயன், பூர்ணமான சரீரக்கட்டுள்ளவனும் லக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தினவனும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் விருஷபத்தின் கொண்டையைப்போன்ற தோள்களையுடையவனும் வாய் திறந்த ஸர்ப்பத்தைப்போன்றவனும் ஸிம்மத்தைப்போன்ற கர்வமுள்ளவனும் பெரியவில்லாளியும் மதயானைபோல நடப்பவனும் மேகத்தையும் துந்துபிவாத்தியத்தையும்போன்ற த்வனியுள்ளவனும் பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமுள்ளவனும் தனது புத்திரனுமாகிய அபிமன்யுவைக்கண்டு களிப்புற்றான். இந்திரன் அர்ஜுனனைப் பார்ப்பதுபோலப் பராக்கிரமத்திலும் உற்சாகத்திலும் அழகிலும் தேகஉருவத்திலும் கிருஷ்ணனைப்போன்ற புத்ரனை அர்ஜுனன் பார்த்தான்.

அழகான லக்ஷணங்களுள்ள திரௌபதியும் ஐந்துமலைகளைப்போலத் தைரியமுள்ள ஐந்து சிறந்தபுத்திரர்களை ஐந்து பதிகளாற் பெற்றாள். யுதிஷ்டிரருக்குப் பிரதிவிந்தியனையும், விருகோதரனுக்கு ஸுதஸோமனையும், அர்ஜுனனுக்கு ச்ருதகர்மாவையும், நகுலனுக்கு சதானீகனையும், ஸஹதேவனுக்கு ச்ருதஸேனனையுமாக ஐந்துமஹாரதர்களான வீரர்களை, அதிதி தேவர்களைப்பெற்றதுபோலப் பாஞ்சாலி பெற்றாள். பிராம்மணர்கள், சோதிடசாஸ்திரஜ்ஞானத்தினால், யுதிஷ்டிருடைய புத்திரனைப்பற்றி, 'எதிரிகளுடைய ஆயுத அடிகளின் உணர்ச்சியில் இவன் விந்தியமலைக்கு ஒப்பாயிருப்பான். ஆதலால், இவன் பிரதிவிந்தியன்' என்று பெயரிட்டனர். அனேகமுறை ஸோமரஸம் பிழிந்து யஜ்ஞம் செய்தபிறகு சந்திர சூரியர்க்கொப்பான தேஜஸுள்ள சிறந்த வில்லாளியான குமாரனைப் பீமஸேனனாற் பெற்றாளாதலால் அவனுக்கு ஸுதஸோமனென்று பெயராயிற்று. ச்ருதம் என்னப்பட்ட சாஸ்திரோக்தமான பெரியகர்

[1] 1. ஆதானம்—தூணியிலிருந்து பாணத்தையெடுப்பது; 2. ஸந்தானம்—தொடுப்பது; 3. மோக்ஷணம்—நாணிலிருந்துவிடுவது; 4. நிவர்த்தனம்—எதிரிவிடுவதை விலக்குவது; 5. ஸ்தானம்—வில்லாளியின் நிலை; 6. முஷ்டி—பிடி; 7. பிரயோகம்—லக்ஷ்யத்தை அடிப்பது; 8. பிராயச்சித்தம்—தவறுதலுக்குப் பரிஹாரம்; 9. மண்டலம்—சுற்றி நடப்பது; 10. ரஹஸ்யம்—சப்தத்தினால் லக்ஷியத்தையடிப்பது.

மங்களாகிய தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றைச் செய்து திரும்பி வந்தபிறகு அர்ஜுனனுக்குப் பிறந்ததினால் அவன் புத்திரனுக்கு ஶ்ருதகர்மாவென்று பெயரிடப்பட்டது. நகுலன், தன்புகழை விருத்தி செய்கிறவனாகிய புத்திரனுக்குக் கௌரவ வம்சத்திற்பிறந்த மஹாத்மாவாகிய சதாநீகனென்னும் ராஜரிஷியின் பெயரையிட்டான். திரௌபதி, அக்நிதேவதையின் நக்ஷத்திரமாகிய கிருத்திகையில் ஸஹதேவனுக்கு ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அதனால், அவனுக்கு [1] ஶ்ருதஸேனனென்று பெயரிட்டனர். அரசர்க்கரசரான ஜனமேஜயரே! புகழ்பெற்றவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மையைக் கருதுகிறவர்களுமாகிய இந்தத் திரௌபதியின் புத்திரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒரு வருஷம் வித்தியாஸமுள்ளவர்களாகப் பிறந்தனர். பரதஶ்ரேஷ்டரே! தௌம்யரிஷி அவர்களுக்கு ஜாதகர்மம் சௌளம் உபநயன முதலியவற்றைப் பிராயத்தின் வரிசைப்படி சாஸ்திரப்பிரகாரம் செய்தார். பிறகு, வேதாத்யயனஞ்செய்து பிரம்மசரிய விரதத்தைச் செம்மையாக நடத்தித் தேவர்கள் மனிதர்களுடைய ஸம்பந்தமான அஸ்த்ரங்களையும் பாணங்களெல்லாவற்றையும் அர்ஜுனனிடம் கிரஹித்தார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! விசாலமான மார்புகளுடையவர்களும் மஹாரதர்களுமான தேவகுமாரர்களைப்போன்ற புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

ஹரணஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுநாற்பத்தேட்டாவது அத்தியாயம்.

காண்டவதாஹபர்வம்.

(கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடைக்காக யமுனைக்குச் சென்றபோது பிராம்மணவடிவமாகவந்த அக்னியைக் கண்டது.)

அந்தப் பாண்டவர்கள், இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருக்கையில், திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் பீஷ்மர் இவர்களுடைய கட்டளைப்படி பகையரசர்களை ஜயித்தார்கள். சிறந்த குணங்களும் செய்கைகளுமுள்ள தர்மராஜரை அடுத்த பிறகு, எல்லா ஜனங்களும் நல்ல லக்ஷணமுள்ளதும் புண்ணியகாரியத்தைச் செய்வதுமாகிய சரீரத்தையடைந்த ஆத்மாக்களைப்போல சுகமாக இருந்தனர். ஜனமேஜயரே! நீதியோடுகூடிய அந்தத்

---

1 'அக்னியைப்போலப் பிரகாசமான ஶ்ருதம் என்னும் சாஸ்திரஞானத்தை சேனையைப்போலப் பலமாகவுடையவன்' என்பது பொருள்.

மங்களாகிய தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றைச் செய்து திரும்பி வந்தபிறகு அர்ஜுனனுக்குப் பிறந்ததினால் அவன் புத்திரனுக்கு ஶ்ருதகர்மாவென்று பெயரிடப்பட்டது. நகுலன், தன்புகழை விருத்தி செய்கிறவனாகிய புத்திரனுக்குக் கௌரவ வம்சத்திற்பிறந்த மஹாத்மாவாகிய சதானீகனென்னும் ராஜரிஷியின் பெயரையிட்டான். திரௌபதி, அக்நிதேவதையின் நக்ஷத்திரமாகிய கிருத்திகையில் ஸஹதேவனுக்கு ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அதனால், அவனுக்கு [1] ஶ்ருதஸேனனென்று பெயரிட்டனர். அரசர்க்கரசரான ஜனமேஜயரே! புகழ்பெற்றவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மையைக் கருதுகிறவர்களுமாகிய இந்தத் திரௌபதியின் புத்திரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒரு வருஷம் வித்தியாஸமுள்ளவர்களாகப் பிறந்தனர். பரதஶ்ரேஷ்டரே! தௌம்யரிஷி அவர்களுக்கு ஜாதகர்மம் சௌளம் உபநயன முதலியவற்றைப் பிராயத்தின் வரிசைப்படி சாஸ்திரப்பிரகாரம் செய்தார். பிறகு, வேதாத்யயனஞ்செய்து பிரம்மசரிய விரதத்தைச் செம்மையாக நடத்தித் தேவர்கள் மனிதர்களுடைய ஸம்பந்தமான அஸ்த்ரங்களையும் பாணங்களெல்லாவற்றையும் அர்ஜுனனிடம் கிரஹித்தார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! விசாலமான மார்புகளுடையவர்களும் மஹாரதர்களுமான தேவகுமாரர்களைப்போன்ற புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

ஹரணஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுநாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

காண்டவதாஹபர்வம்.

(கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடைக்காக யமுனைக்குச் சென்றபோது பிராம்மணவடிவமாகவந்த அக்னியைக் கண்டது.)

அந்தப் பாண்டவர்கள், இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில், திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் பீஷ்மர் இவர்களுடைய கட்டளைப்படி பகையரசர்களை ஜயித்தார்கள். சிறந்த குணங்களும் செய்கைகளுமுள்ள தர்மராஜரை அடுத்த பிறகு, எல்லா ஜனங்களும் நல்ல லக்ஷணமுள்ளதும் புண்ணியகாரியத்தைச் செய்வதுமாகிய சரீரத்தையடைந்த ஆத்மாக்களைப்போல சுகமாக இருந்தனர். ஜனமேஜயரே! நீதியோடுகூடிய அந்தத்

---

1 'அக்னியைப்போலப் பிரகாசமான ஶ்ருதம் என்னும் சாஸ்திரஞானத்தை சேனையைப்போலப் பலமாகவுடையவன்' என்பது பொருள்.